

At kunne sin CBA

Goddag, kære voksne børn, og hjertelig velkommen. I dag skal vi høre et godnat-eventyr.

Men tro nu ikke, det er virkelighedsfernt fordi det er et eventyr. Tværtimod, det handler — på eventyrets subtile måde — om ting der er nærværende for enhver af os, det handler om samfundet — og ikke mindst om kulturen, og den måde samfundet administrerer den på.

Men selvfølgelig har det ingen forbindelse med nulevende personer, det kan jeg ikke understrege tydeligt nok. *Slet* ingen, absolut ingen, og *har* De så forstået det?

Så kan vi begynde: Der var engang i Eventyrland en dame der hed Belle Schwirkner, en *most ladylike* dame der rimeligt nok søgte til scenen. Belle Schwirkner blev senere gift med en statsminister i det lille drømmerige vi taler om. Denne statsminister regerede for et bestemt parti — sådan var den lokale skik — som også hun blev medlem af. Inden for dette parti, det største i Eventyrland, stiftede hun nu en karriere, vi talte vekslende fra de skrå brædder til modelokalerne, og hendes indsats for partiet

gjorde hende til medlem af kommunalbestyrelsen på — lad os kalde det — Christiansberg.

En tid lang var hun nu i tung tvivl, på dette skelsættende tidspunkt i sin karriere. Skulle hun blive borgmester på Christiansberg, eller skulle hun hellere blive medlem af Rigsdagen med udsigt til at afløse den nuværende kulturministerøse?

Svært var valget, men hårdt presset af borgere i partiet på Christiansberg besluttede hun sig til at blive borgmester. En vanskelig afgørelse, en skæbnetime, for man sige.

Af en eller anden grund, formentlig en fejl ved stemmeoptællingen, blev fru Schwirkner *ikke* borgmester. Selv om hun var ladylike nok og i sine saloner kunne tale med tårer i øjnene om forgrædte skurekoner blev hun ufrivilligt skyld i, at hendes parti — landets største, lad os kalde det Socialbureaukratiet — led et enormt nederlag. Selv trots kisterne i hendes valgkreds mumblede fortroligt til hinanden: 'For Guds skyld — hellere en konservativ kapitalist!'

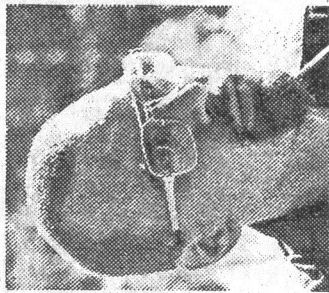
Da Belle Schwirkner havde sundet sig et års tid fandt

sonale for — uden at behøve nogen understøttelse, fangede du den, Gilstrup? Han gjorde det hele selv, denne Jasper Fårekyling. Han skabte den eneste *nutidige* revy i Eventyrland, den eneste der ikke levede af resterne af Osvald Helmuhs bisksemad.

(Husk nu dette er et eventyr. Det foregår i et helt andet land).

En dag kom Small og Schwirkner i direkte konfrontation — og hvem kunne have forudset det? CBA-teatret blev ledigt, og blandt ansøgerne til CBA — en omfattende liste af fremtrædende personligheder i Eventyrland — var begge vore hovedpersoner.

De ved godt hvem der vandt, ikke sandt. De har jo

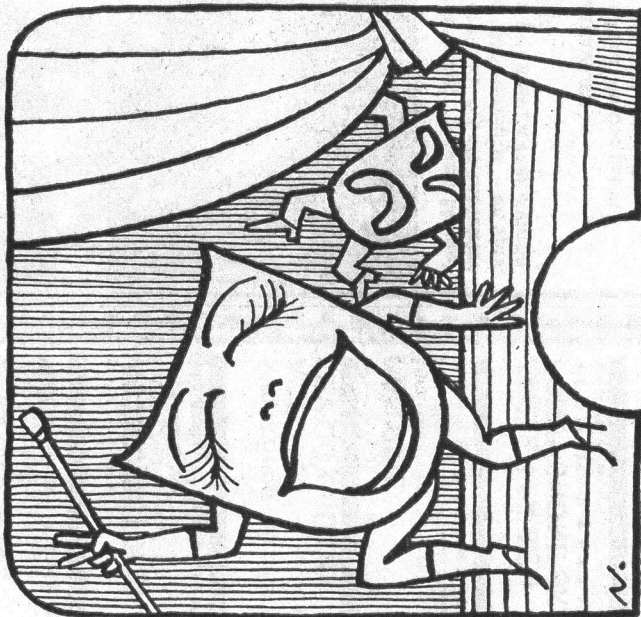

**Dan Turéll
i byen**

selv engang været i Eventyrland, ikke?

Og De ved sikkert også, hvem i Eventyrland der kan deres — CBA.

Og hvorfor og hvordan.

Tegning: Peder Nyman

hun ud af, at når man ikke engang blev borgmester, så var der ikke noget ved politik, og hvis det skulle være på den måde, så ville hun rigtignok hellere være teaterdirektør.

Så det blev hun. Hun fik et teater, som vi — bare for sjov, dette er et eventyr, ikke — vil kalde CBA, et lystspils-teater på Christiansberg Alle. I samme anledning flyttede hun fra det Christiansberg hvor hun i årevis havde gjort så betydelig og vægtig en indsats ved at påpege, at når hendes konkurrenter vandt valgene var det kun fordi de havde

forstået at hugge Socialbureaukratiets ideer.

Nok om Belle, forfatterinde til et værk med titlen 'Scenen skifter'.

I samme Eventyrland fandtes en lille dreng der hed Jasper Small. (Small betyder lille, ligesom — på fransk — *petit*, eller — f. eks. — på tysk *klein*. Fra en ung alder viste Small sig som et sjældent talent, sin generations største på sit område — humoren. Han skabte sit eget team, sin egen stil, fire, fem skiftende teatre som han var chef, regnskabsfører, forfatter, instruktør, bil-

*'Jeg vil have en
saglig beskrivelse
af arbejdsområdet'*

**NYT JOB
POLITIKEN ONSDAG**